

[Steen Folke]

blemet med, at nogle kommer ind og tager brødet fra andre.

Så vil jeg lige kommentere de særlige spørgsmål, jeg rejste, og som ministeren svarede på. Jeg forstod, det var rigtigt, at der er overvejelser i gang om en reduktion af kapaciteten, som ministeren sagde, og også, at Sjellebrolejren er i skudlinjen, om jeg så må sige; navnet blev ikke nævnt, men det fremgik ret tydeligt, at de forlydender, jeg har hørt, ikke er helt forkerte,

Ministeren sagde, at det overvejes for tiden sammen med de forhandlingsberettigede parter, og så vil jeg gerne spørge ministeren: hvem er disse forhandlingsberettigede parter i den sag? Er de civile værnepligtige selv inddraget i forhandlingerne? På hvilket niveau er de ansatte på de forskellige institutioner inddraget i forhandlingerne? Hvem er de forhandlingsberettigede parter?

Som svar på mit andet spørgsmål, om ministeren var rede til at give de civile værnepligtiges forretningsudvalg samme karakter af forhandlingsberettiget part, som de militære værnepligtiges har, sagde ministeren, at det var han ikke til sinds at svare på på stående fod. O.k., det må jeg så acceptere at der ikke kan komme noget svar på nu. Jeg forstod dog ministerens bemærkninger herom på den måde, at han heller ikke ville være utilbøjelig til at overveje den sag, og jeg synes stadig væk – det vil jeg gerne sige – at det er uhyre svært at finde gode argumenter mod at give de civile værnepligtige samme vilkår på dette punkt som de militære værnepligtige. Derfor vil jeg opfordre ministeren til at overveje sagen positivt.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

De seneste bemærkninger giver mig anledning til fire korte svar.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere: der er ikke fra min side i dag blevet sagt, at en bestemt lejr skal nedlægges. Der er blevet sagt, at vi har overkapacitet, og at det er nærliggende i den forbindelse at overveje, om en lejr kan undværes, fordi det ganske klart giver den største rationalitet og dermed også den største besparelse.

Vi er jo i den situation, når det drejer sig om lejre og skoler for de civile værnepligtige, at vi ud over dem, vi har i brug i øjeblikket, har en lejr, der midlertidigt bruges til andet

formål. Heldigvis bruges den til et andet lige så godt formål, så det er ikke samfundsøkonomisk spild, at vi har en lejr i mølposen, men vi kan ikke opretholde en overkapacitet. Hvordan en reduktion skal ske, er imidlertid som sagt ikke besluttet. Jeg tror også, det ligger lidt uden for, hvad man kan forvente, at jeg i forbindelse med en forespørgsel af generel art skal kunne fortælle, præcis hvor langt overvejelserne om en reduktion af kapaciteten er fremme, og hvordan forhandlingerne rent faktisk føres, på hvilket niveau osv. Det foregår på den måde, som den slags ting bør foregå, som jeg sagde, nemlig i demokratisk virkende institutioner.

Så vil jeg gerne gøre to bemærkninger mere, og det er i anledning af det, hr. Pelle Voigt var inde på, idet han stadig væk er af den opfattelse, at der er en stigende forskel i de økonomiske vilkår. Ja, der er en stigende kroneforskel. Det er der ingen der har forsøgt på at benægte. Men jeg sagde tidligere, at der er ikke relativt en stigende forskel, og så sagde jeg ydermere, at de undersøgelser, vi har foretaget, efter min overbevisning viser, at når det drejer sig om dækningen af de udgifter, som de civile værnepligtige skal have dækket gennem deres vederlag, er der ikke sket en relativt stærkere prisudvikling end den generelle. Sagt med andre ord: der skulle stadig væk være den samme dækning af de udgifter, der i sin tid var forudsat dækket, i dag, som der var dengang.

Og jeg kan altså ikke anerkende den betragtning, som hr. Pelle Voigt er inde på, at det her er ligesom på det private arbejdsmarked, hvor der er lavtlønsgrupper og højt-lønsgrupper, og at en del af lønpolitikken må gå ud på at forhøje lønnen for lavtlønsgruppen. Det er ikke den problematik, vi har her. Det er et spørgsmål om, hvorvidt udgiftsdækningen fortsat er rimelig, og så er det øvrige, nemlig hovedspørgsmålet, om der totalt er tale om en rimelig og ligelig behandling, meget andet end et spørgsmål om kroner og øre. Det er det, der gør diskussionen svært, for der kan ikke laves et matematisk regnestykke eller en anden form for regnestykke, der dokumenterer, at her er 100 på hver side i ligningen.

Om spørgsmålet om udstationeringsprincipperne og udstationeringsstederne tror jeg jeg allerede har sagt, hvad jeg har i sinde at ville sige i dag, nemlig at vi har en overkapa-